

Hvorfor er det sådan, at man godt kan gå ud og bruge en masse teknik på at kræve, at folk skal betale tilbage, når de har fået for meget udbetalt, men at man aldrig går den anden vej og siger, at hvis folk har fået for lidt, så skal de have det manglende udbetalt?

Det er jo et spørgsmål om, hvorvidt man ønsker at tilgodese lejerne med den boligstøtte, der dækker deres faktiske behov, som ministeren har lagt så meget vægt på at det her lovforslag skal sikre.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Man kan jo i hvert fald sige med den begrundelse, ministeren bruger, at er der noget, der kendetegner regeringen her, så er det i den grad systemet før mennesket, for det er teknikken, og hvad den kan, og så skidt med de mennesker.

Jeg synes ikke, det er ligegyldigt, for når man netop kan spare over 30 mio. kr. ved at lave den her helt konkrete beregning, så ville det nemlig også vise sig, at mange af de mennesker, som falder for grænsen og ikke kan få de 2.500 kr. om året i boligstøtte, kunne få en smule boligstøtte udbetalt, hvis man brugte det konkrete beløb.

Så skal jeg ikke lægge skjul på, at for os er det stadig væk mere end 200 kr. om måneden, og jeg tror, at for mange af de mennesker, som modtager boligstøtte, er det et meget stort beløb, de rent faktisk oplever at miste, fordi man har sagt, at her er mindstegrænsen, og det skal så ses sammen med, at regeringen vælger at spare over 30 mio. kr.

Jeg vil godt en gang til spørge: Er det korrekt forstået, at ministeren ikke har de tal med i dag? Er det korrekt forstået, at ministeren på baggrund af debatten ved førstebehandlingen ikke synes, at Folketinget og befolkningen skal oplyses om de her tal, som vi nu for anden gang spørger om?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det fremgår jo tydeligt, at vi her har at gøre med to vidt forskellige opfattelser af, hvem det er i dette samfund, der skal tilgodeses, og hvem det er, man skal spare på.

På den ene side har vi regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som gentagne gange forgyl-der de rigeste i samfundet, åbner skattehuller, ikke ønsker at lukke skattehuller, og på den an-

den side skærer man altså ned på nogle af dem, der virkelig kan mærke det, når man skærer, nogle af de lejere, som virkelig har behov for boligstøtten for at få deres hverdag til at hænge sammen, for at få råd til at blive i deres bolig.

Man kunne jo godt, hvis man troede på Dansk Folkepartis valgløfter om, at de arbejder for de ældre, undre sig lidt over, at de her er med til at skære ned, men når man ser på, hvordan Dansk Folkeparti reelt stemmer, så må man erkende, at også her er der tale om, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger det, at der skal betales magtens pris, og at de ældre betaler magtens pris for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Der er tale om et forslag, der klart skærer ned på nogle af dem, der har mindst.

Så har vi stillet et ændringsforslag. Som hr. René Skau Björnsson var inde på, hjælper det ikke meget på den samlede lovgivning, men vi syntes dog, at der var en lillebitte lap, der kunne være med til at gøre det en lillebitte smule mindre slemt. Det ændrer ikke noget på de store nedskæringer, men det, vi har stillet ændringsforslag om, er, at der skal være et maksimum på, hvor meget renten på boliglån kan stige.

Som lejer kan man ofte have svært ved at gå ud og låne penge til sit boligindskud. Man har muligheden for at låne penge hos det offentlige, men man skal betale en rente for det. Der mener vi, at der skal være et maksimum, og vi har så foreslået i vores ændringsforslag, at renten ikke bare skal kunne stige uhindret, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt op til.

Det ændrer ikke på, at vi stadig er imod det samlede forslag, uanset om vores ændringsforslag bliver vedtaget eller ej; men vi mener altså, at der dog skal være en vis maksimumsgrænse.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Da ministeren nu alligevel ikke ønsker at tage ordet, synes jeg, det kunne være fornuftigt at bede ministeren om at tilkendegive, at hun, inden vi har tredje behandling på fredag, vil komme med svar på det spørgsmål, som fru Lissa Mathiasen og undertegnede har stillet et par gange om, hvor meget det vil koste, hvis man ophæver den her grænse på 2.500 kr. i årlig boligstøtte, så også de, der ligger under, kan få den boligstøtte, som de trænger til og har behov for, hvis man ser på et rent menneskeligt, økonomisk behov hos de her familier. Kan vi få et mi-